

Sygnatura akt I Cupr 167/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 30-04-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Kwiatkowski

Protokolant: Katarzyna Mulak

po rozpoznaniu w dniu 30-04-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) M. Z. (1), R. Z., M. Z. (2)

przeciwko A. F., B. F. (1)

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanych kwotę 1.234,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C upr 167/14

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 10 lipca 2013 r. strona powodowa (...) M. Z. (1), R. Z., M. Z. (2) domagała się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanych solidarnie A. F. i B. F. (1) kwoty 8207,99 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 2355,92 zł od dnia 8 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty, od kwoty 5852,07 zł od dnia 12 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwani nabyli w hurtowni powoda materiały budowlane na podstawie faktur VAT z odroczonym terminem płatności – co do kwoty 5852,07 zł do 11 stycznia 2011 r., co do kwoty 4122,62 zł – do dnia 7 stycznia 2011 r. Ustalonej ceny nie zapłacili, zwracając jedynie towar o wartości 1766,70 zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 8 listopada 2013 r. powództwo uwzględniono w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w dniu 24 stycznia 2014 r. pozwani A. F. i B. F. (2) wniesli o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia, a także wskazując, że strona powodowa nie przedstawiła dowodów na powstanie zobowiązania. Niepodpisane faktury dołączone do pozwu nie były ich zdaniem takim dowodem.

Strona powodowa nie ustosunkowała się do sprzeciwu w terminie zakreślonym, a na rozprawie w dniu 30 kwietnia 2014 r. jej pełnomocnik oświadczył, że termin zapłaty ceny uległ prolongacie, przez co roszczenie nie uległo przedawnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 grudnia 2010 r. strona powodowa (...) M. Z. (1), R. Z., M. Z. (2) sporządziła fakturę VAT dokumentującą sprzedaż pozwanym A. F. i B. F. (1) materiałów budowlanych za kwotę 5852,07 zł, z terminem płatności 11 stycznia 2011 r.

(dowód: faktura VAT – k. 7-8)

W dniu 31 grudnia 2010 r. strona powodowa (...)M. Z. (1), R. Z., M. Z. (2)sporządziła fakturę VAT dokumentującą sprzedaż pozwanym A. F.i B. F. (1)materiałów budowanych za kwotę 4122,62 zł, z terminem płatności 7 stycznia 2011 r.

(dowód: faktura VAT – k. 6)

Strona powodowa wytoczyła powództwo o zapłatę w/w należności w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 7 marca 2013 r., ale postępowanie w tej sprawie zostało ostatecznie umorzone na podstawie art. 505³⁷ § 1 kpc, postanowieniem tutejszego Sądu z 13 sierpnia 2013 r. (sygn. (...)).

(dowód: fakty znane Sądowi z urzędu – por. postanowienie tutejszego Sądu z 13.08.2013 r. (sygn.(...)) – k. 37, postanowienie SR (...)z 24 kwietnia 2013 r. (sygn. (...)) – k. 36)

Mając powyższe na uwadze, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie strona powodowa dochodziła roszczeń z tytułu umowy sprzedaży dokonanej w zakresie przedsiębiorstwa sprzedawcy. Zgodnie z art. 554 kc roszczenia z tytułu tego rodzaju umowy przedawniają się z upływem lat dwóch. Strona powodowa wskazała w samym pozwie i załącznikach do niego termin wymagalności swoich roszczeń. Były to odpowiednio 7 stycznia 2011 r. i 11 stycznia 2011 r. Roszczenia te uległy zatem przedawnieniu, stosownie do art. 120 § 1 kc i art. 112 kc w dniach odpowiednio 7 stycznia 2013 r. i 11 stycznia 2013 r. Po tym terminie pozwani mogli uchylić się od zaspokojenia roszczeń, stosownie do art. 117 § 2 kc.

Strona powodowa nie wskazała w terminie zakreślonym stosownie do art. 207 § 3 kpc jakichkolwiek twierdzeń i dowodów, które pozwoliłyby ustalić, że termin wymagalności jej roszczeń był późniejszy, niż wskazany w pozwie, ewentualnie, że termin przedawnienia roszczeń został przerwany w okolicznościach wymienionych w art. 123 kc.

Po terminie zakreślonym pełnomocnik strony powodowej złożył wnioski dowodowe o przesłuchania świadków i stron na okoliczność ustaleń w przedmiocie terminu zapłaty. Sąd pominął te wnioski, stosownie do art. 207 § 6 kpc i art. 217 § 2 kpc, albowiem pełnomocnik powoda nie próbował nawet wykazać, że wniosków dowodowych nie zgłosił bez swojej winy, ich uwzględnienie nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo wystąpiły w sprawie inne wyjątkowe okoliczności w rozumieniu przywołanego przepisu. W szczególności należy wskazać, że strona powodowa otrzymała odpis sprzeciwu ze zobowiązaniem do ustosunkowania się do jego treści w dniu 3 marca 2013 r. Nie sygnalizowała następnie, że bez swojej winy nie może złożyć koniecznych wniosków dowodowych, nie złożyła ich także niezwłocznie po otrzymaniu w dniu 3 kwietnia 2014 r. wezwania na rozprawę w dniu 30 kwietnia 2014 r. W tej sytuacji uwzględnienie wniosków dowodowych zgłoszonych dopiero na rozprawie spowodowałoby zwłokę w rozpoznaniu sprawy. Należy też podkreślić, że strona powodowa jako podmiot zawodowo zajmujący się działalnością gospodarczą mogła swobodnie przygotować się do rozprawy i złożyć odpowiednie wnioski dowodowe w terminie zakreślonym.

Mając powyższe na uwadze, powództwo oddalono, jak w sentencji wyroku

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zasądzając na rzecz pozwanych zwrot kosztów zastępstwa prawnego w kwocie 1200 zł oraz zwrot kosztów opłat skarbowych od pełnomonictw w kwocie 34 zł.